

တရားမပြင်ဆင်မှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးသက်ထွန်း၏ရှေ့တွင်

တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်
(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
နှင့်
ဦးနေလင်း *

စီရင်ချက်မချမီ ပစ္စည်းကို ဝရမ်းကပ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅
(၁) နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုအပ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားရုံးများသည် အမှုမပြီးဆုံးမီအတွင်း ပစ္စည်း
ဖမ်းဝရမ်းထုတ်ပေးခြင်းမပြုမီ ဝရမ်းကိုထုတ်ပေးရန် အလွန်ပင်
လိုအပ်ပြီး လုံလောက်သော အကြောင်းရှိသည်ဟု ယုံကြည်မှသာလျှင်
ထုတ်ပေးသင့်သည်။ လွယ်လွယ်နှင့်ထုတ်ပေးခြင်း မပြုသင့်ချေ။
ဝရမ်းကပ်ရအောင် လုံလောက်သော အကြောင်းရင်းများရှိရန်
လိုသည်။ လုံလောက်သောအကြောင်းဆိုသည်မှာ တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ (၁) (က) သို့မဟုတ် (ခ) တို့တွင်
ဖော်ပြထားသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီရမည်ဖြစ်သည်။ အပိုဒ်ခွဲ

---

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇၆။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၃၀ တွင်
ချမှတ်သော ၃၁-၈-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး
၏ အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှု။

တန်ချောင်ကီး
(ခ) ဦးမင်းလွင်
(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
တရသူ
ဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
နှင့်
ဦးနေလင်း

(က) အရဆိုလျှင် တရားပြိုင်သည် မိမိပေါ်ချမှတ်မည့် ဒီကရီကို
ဇာရီပြုလုပ်သောအခါ နှောင့်နှေးစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မိမိ၏
ပစ္စည်းအားလုံး သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ပေါင်နှံ၊ ရောင်းချ၊
ပေးကမ်းခြင်းပြုလုပ်ရန် စီစဉ်နေလျှင် အမှုမပြီးဆုံးမီ ပစ္စည်း
ဖမ်းဝရမ်းကို ထုတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ တရားပြိုင်က
၎င်း၏ပစ္စည်းကို ထုခွဲရောင်းချရန် ပြုလုပ်နေသည်ဆိုခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့မည်ပုံ ထုခွဲရောင်းချမည်၊ မည်သူ့အား ထုခွဲ
ရောင်းချမည်ဟု တိတိကျကျ စွပ်စွဲချက်ရှိရန် လိုပေသည်။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးဌေးမောင်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးခင်ဇော်
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေမှု
အမှတ် ၁၃၀ တွင် ဦးနေလင်းက တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်
အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ်
၈၉ ၌ ဦးမင်းလွင်ရရန်ရှိသည့် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံ၏တန်ဖိုးငွေကို
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်
ပေးပါရန် လျှောက်ထားရာ လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံခွင့်ပြုပြီး
ဦးမင်းလွင်ရရှိမည့်ဝေစုငွေ၏ ကျပ်သိန်း ၃၉၀၀၀၀၀၀/- ကို
ဝရမ်းစွဲကပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ဤတရားမ
ပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်၏ရှေ့နေက အမှုကို

၂၀၀၈
 တန်ဆောင်ကီး
 (ခ) ဦးမင်းလွင်
 (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
 စာရသူ
 ဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
 နှင့်
 ဦးနေလင်း

မကြားနာမီ မူလတိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်အပေါ် တရားရုံးချုပ်သို့ အထွေထွေအယူခံမှု တင်သွင်းရမည့်အစား ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် မှားယွင်း တင်သွင်းမိပါသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို အထွေထွေ အယူခံမှုအဖြစ် ပြောင်းလဲဆုံးဖြတ်ပေးပါရန် ဦးစွာတင်ပြသည်။ ထို့နောက် လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ အပိုဒ် (၁)၊ အပိုဒ်ခွဲ (က) သို့မဟုတ် (ခ) တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခုခုနှင့် ကိုက်ညီမှသာ ပစ္စည်းဖမ်း ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူက မူလရုံး၌ တင်သွင်းခဲ့သည့်လျှောက်လွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာပါ ဖော်ပြချက်များ သည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီမှုမရှိသည့်အပြင် လက်ဝယ်ရရှိ ခြင်းမရှိသေးသည့် ငွေသားအပေါ်တောင်းဆိုထားခြင်းဖြစ်၍ ဥပဒေအရ လက်မခံ သင့်ကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိ၍ ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ပစ္စည်းဆိုသည်မှာ တရားပြိုင်ပိုင်ဆိုင်လျက် ၎င်းကစီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိသော တည်ဆဲပစ္စည်း ကိုသာဆိုလိုကြောင်း၊ ဝရမ်းကပ်မိန့်ချမှတ်ခဲ့သော ပစ္စည်းမှာ လျှောက်ထားသူရရှိပြီးဖြစ်သည့် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံကိုစွဲမှီလျက် အရောင်းအဝယ်တန်ဖိုးငွေအပေါ် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်း သာဖြစ် ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက ၆ ပုံ ၁ ပုံ အမွေဆက်ခံရရှိပြီးဖြစ်သည့် အမွေဆိုင်မြေကွက်ကြီးတစ်ခုလုံးအား ထုခွဲရောင်းချရန် ဇာရီမှု ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသဖြင့် တိုင်းတရားရုံးသည် ဥပဒေနှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွဲကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၄

၂၀၀၈
တန်ချောင်ကီး
(ခ) ဦးမင်းလွင်
(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
နှင့်
ဦးနေလင်း

ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၅၄ တွင် တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်သည် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ အမှတ် ၆ ရပ်ကွက်၊ မြေကွက်အမှတ် ၁၈၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် ၇၁၊ ဧရိယာ ၅. ၀၀၄ ဧကရှိ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိ အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်တွင် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံ ခွဲဝေခံစားစေရန် အနိုင်ဒီကရီရရှိထားသည်။ ယင်းအနိုင် ဒီကရီ ကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၈၉ တွင် အတည်ပြုဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ အမွေပစ္စည်းတစ်ရပ်လုံးကို လေလံတင်ရောင်းချရန် ဆောင်ရွက်ဆဲဖြစ်သည်။

ယင်းကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၃၀ ၌ ဦးနေလင်းက တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်အပေါ် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်၍ ရောင်းဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၃၀၀၀ နှင့် နစ်နာကြေး ငွေကျပ်သိန်း ၉၀၀ စုစုပေါင်း ငွေကျပ်သိန်း ၃၉၀၀ ရလျှို့မဲ့စွဲဆိုခဲ့သည်။

အဆိုပါအမှုတွင် ဦးနေလင်းက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ အရ ဇာရီမူအမှတ် ၈၉/၂၀၀၇ ၌ ဦးမင်းလွင်အမွေဆက်ခံရရှိထားသည့် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံအပေါ် ဝရမ်းစွဲကပ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သည့်အတွက် ယင်းကဲ့သို့လျှောက်ထားခြင်းဖြစ် ကြောင်း ဦးနေလင်းက ၆-၇-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ၎င်း၏ကျမ်းကျိန်လွှာ၌ အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြထားသည်-

“ တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်အနေဖြင့် ၎င်း၏အမွေဝေစု မြေ ၆ ပုံ ၁ ပုံ ၏ တန်ဖိုးငွေကို ထုတ်ယူရရှိသွားမည်ဆိုပါက ကျွန်တော်အနေဖြင့် စွဲဆိုထားသည့်ငွေဒီကရီ၏ အသီး အပွင့်ကို ခံစားခွင့်ရရှိတော့မည်မဟုတ်ဘဲ ကုစား၍မရနိုင်

တန်ချောင်ကီး
(၁) ဦးမင်းလွင်
(၄င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
နှင့်
ဦးနေလင်း

သော နစ်နာဆုံးရှုံးမှုခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။”

တိုင်းတရားရုံးက အောက်ပါအတိုင်းသုံးသပ်၍ တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်း ဥပဒေ ၅ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ရန်
အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၈၉/၀၇ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ
အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသည့်ဥပစာ၏ ၆ ပုံ ၁ ပုံ အပါအဝင်
လေလံတင်ရောင်းချရန် ဆောင်ရွက်နေသဖြင့် လျှောက်
ထားခံရသူပိုင်ပစ္စည်းကို စီမံထုခွဲမည့် အခြေအနေတွင်ရှိ
သည်ဟုဆိုနိုင်သည်။ အဆိုပါ လေလံတင်ရောင်းချမည့်ပစ္စည်း
မှ လျှောက်ထားခံရသူ၏ အမွေဝေစုအပေါ် တရားရုံးက
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ (၁)
အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်မည်ဟု ယူဆသည်။
သို့ဖြစ်၍ တရားမ ဇာရီမူအမှတ် ၈၉/၀၇ တွင် လေလံတင်
ရောင်းချ၍ အောင်မြင်ပါက ယင်းငွေမှလျှောက်ထားခံရသူရရှိ
မည့် ဝေစုငွေ၏ကျပ်သိန်း သုံးထောင်ကိုးရာကို တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်
ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။”

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ တွင်
အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည့်အမိန့်များကို ဖော်ပြထားရာ အမိန့် ၃၈၊
နည်းဥပဒေ ၅ အရ တရားရုံးမှချမှတ်သော အမိန့်သည် အယူခံဝင်နိုင်
သည်ဟု ဖော်ပြထားသည့် အမိန့်များတွင် မပါဝင်ချေ။ အမိန့် ၃၈၊
နည်းဥပဒေ ၆ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကိုသာ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသည်ဟု
အမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ အမှတ်စဉ် (ထ) တွင် ဖော်ပြထားကြောင်း
တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံးက ချမှတ်ထားသည့်အမိန့်သည်

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ အရ ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ရန်လိုပေသည်။

စီရင်ချက်မချမီ ပစ္စည်းကိုဝရမ်းကပ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ (၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ အမှုတစ်မှု၏ မည်သည့်အဆင့်တွင်မဆို တရားပြိုင် သည် မိမိအပေါ်ချမှတ်မည့် ဒီကရီတစ်ရပ်ရပ်အတည်ပြု ခြင်းကို ဟန့်တားရန်သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးစေရန် ရည်ရွယ်၍-
(က) မိမိပိုင်ပစ္စည်းအားလုံးကို သို့မဟုတ် တစ်စိတ် တစ်ဒေသကို စီမံထူခွဲမည့်ဆဲဆဲဖြစ်ကြောင်း သို့မဟုတ်

(ခ) တရားရုံး၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်ဒေသအတွင်းမှ မိမိပိုင် ပစ္စည်းအားလုံးကို သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ကို ရွှေ့ပြောင်းမည့်ဆဲဆဲဖြစ်ကြောင်း၊

ကျမ်းကျိန်လွှာအရဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းဖြစ်စေ ကျေနပ်လျှင် တရားရုံးသည် မိမိသတ်မှတ်သည့် အချိန် အတွင်း ဆိုခဲ့သည့်ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ ယင်းပစ္စည်း၏ တန်ဖိုး ကိုဖြစ်စေ၊ ဒီကရီကိုကျေအေး ပြေငြိမ်းစေရန် လုံလောက် သည့် ထိုပစ္စည်း၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ လိုအပ် သည့်အခါ တရားရုံးသို့ တင်ပြပေးအပ်ရန်အတွက် အမိန့် တွင် သီးခြားဖော်ပြထားသည့်ငွေကို အာမခံအဖြစ် တင်သွင်းစေရန်သော်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်အတွက် အာမခံမတင်သွင်းသင့်ကြောင်း အကြောင်းပြထုချေရန် အလို့ငှာတရား ရုံးသို့ လာရောက်စေရန်သော်လည်းကောင်း တရားပြိုင်အား ညွှန်ကြားနိုင်သည်။”

အထက်ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးသည် စီရင်ချက်များ မချမှတ်မီ ပစ္စည်းကို ချက်ချင်းဝရမ်းကပ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ပစ္စည်းကို တင်ပြရန်အတွက် အာမခံတင်သွင်းရန်ဖြစ်စေ၊ အာမခံမပေးသွင်း သင့်ကြောင်း တရားပြိုင်အား အကြောင်းပြစေရန်ဖြစ်စေ၊ တရားရုံးက ပထမအမိန့်ချမှတ်ရမည်။ တရားရုံးက အာမခံတင်သွင်းရန် အမိန့် ချမှတ်ထားပြီး တရားပြိုင်က ပေးသွင်းခြင်းမပြုမှသာ ဝရမ်းကပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့တရားပြိုင်က အကြောင်းမပြု မထုချေသောအခါ သို့မဟုတ် အာမခံမတင်သွင်းသောအခါ တရားရုံးက ပစ္စည်းကို ဝရမ်းကပ်ရန်အမိန့်ချမှတ်နိုင်ကြောင်း နည်းဥပဒေ ၆ ၏ အပိုဒ်ခွဲ ၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ တရားရုံးက သတ်မှတ်သည့်အချိန်ကာလအတွင်း တရားပြိုင် သည် မည်သည့်အတွက် အာမခံမတင်သွင်းထိုက်ကြောင်း၊ အကြောင်းပြထုချေရန်သော်လည်းကောင်း၊ လိုအပ်သည့် အာမခံကို တင်သွင်းရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပျက်ကွက်လျှင် တရားရုံးသည် သီးခြားဖော်ပြထားသည့် ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ၊ အမှုတွင်ချမှတ်မည့် ဒီကရီတစ်ရပ်ရပ်ကို ကျေအေးပြေငြိမ်း စေလောက်သည်ဟု ထင်မြင်သော ယင်း ပစ္စည်း၏ တစ်စိတ် တစ်ဒေသကိုဖြစ်စေ ဝရမ်းကပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်”

တိုင်းတရားရုံးသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ ကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခဲ့သော်လည်း အထက်ပြဋ္ဌာန်း ချက်များအရ အမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၆ (၁) အရ ချမှတ်သော အမိန့်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းအမိန့်သည် အယူခံဝင်နိုင်သော အမိန့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤတရားမပြင်ဆင်မှုအား တရားမအထွေထွေ

၂၀၀၈
တန်ခှောင်ကီး
(ခ) ဦးမင်းလွင်
(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
စာရသူ
ဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
နှင့်
ဦးနေလင်း

အယူခံမှုအဖြစ် ပြောင်းလဲကြားနာခြင်းက ပိုမိုဆီလျော်မှု ရှိပေလိမ့်
မည်။

တရားရုံးများသည် အမှုမပြီးဆုံးမီအတွင်း ပစ္စည်းဖမ်းဝရမ်း
ထုတ်ပေးခြင်းမပြုမီ ဝရမ်းကိုထုတ်ပေးရန် အလွန်ပင်လိုအပ်ပြီး
လုံလောက်သောအကြောင်းရှိသည်ဟု ယုံကြည်မှသာလျှင် ထုတ်ပေး
သင့်သည်။ လွယ်လွယ်နှင့်ထုတ်ပေးခြင်း မပြုသင့်ချေ။ ဝရမ်းကပ်ရ
အောင် လုံလောက်သော အကြောင်းရင်းများရှိရန်လိုသည်။
လုံလောက်သောအကြောင်းဆိုသည်မှာ တရားမကျင့်ထုံးအမိန့် ၃၈၊
နည်းဥပဒေ (၅) (၁) (က) သို့မဟုတ် (ခ) တို့တွင် ဖော်ပြထားသည့်
ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီရမည်ဖြစ်သည်။ အပိုဒ်ခွဲ (က) အရဆိုလျှင်
တရားပြိုင်သည် မိမိပေါ်ချမှတ်မည့်ဒီကရီကို ဇာရီပြုလုပ်သောအခါ
နှောင့်နှေးစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မိမိ၏ပစ္စည်းအားလုံး သို့မဟုတ်
တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ပေါင်နှံ၊ ရောင်းချ၊ ပေးကမ်းခြင်းပြုလုပ်ရန်
စီစဉ်နေလျှင် အမှုမပြီးဆုံးမီ ပစ္စည်းဖမ်းဝရမ်းကို ထုတ်ပေးနိုင်မည်
ဖြစ်သည်။ တရားပြိုင်က ၎င်း၏ပစ္စည်းကို ထုခွဲရောင်းချရန်ပြုလုပ်
နေသည်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့မည်ပုံ ထုခွဲရောင်းချမည်၊
မည်သူအား ထုခွဲရောင်းချမည်ဟု တိတိကျကျ စွပ်စွဲချက်ရှိရန် လိုပေ
သည်။ ပစ္စည်းကို ထုခွဲရောင်းချရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်နေသည်ဟု
ယေဘုယျ စွပ်စွဲချက်ဖြင့် မလုံလောက်ချေ။ ထို့အတူ တရားရုံး၏
စီရင်ပိုင်ခွင့်အတွင်းမှ ထုတ်ယူသွားရန် စီစဉ်နေသည်ဆိုလျှင်လည်း
ယင်းအချက်ကို သက်သေထင်ရှားပြသရန် လိုအပ်သည်။

ဤအမှု၌ ဦးနေလင်းဘက်မှ တင်ပြထားသည့် ကျမ်းကျိန်လွှာ
အရဆိုလျှင် ဦးနေလင်းတင်ပြသည့်အကြောင်းပြချက်များမှာ
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ ၏ အပိုဒ်ခွဲ (က)
နှင့် (ခ) တွင် အကျုံးမဝင်သော အကြောင်းပြချက်များဖြစ်ကြောင်း

ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသည်။

ဤကဲ့သို့သောအခြေအနေတွင် တိုင်းတရားရုံးက တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင်လက်ဝယ်သို့ မရရှိသေးသည့် အမွေဝေစု ၆ ပုံ ၁ ပုံ ၏ တန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၃၉၀၀ အပေါ် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ အမိန့် ၃၈၊ နည်းဥပဒေ ၅ အရ ဝရမ်းစွဲကပ်ရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် တန်ချောင်ကီး (ခ) ဦးမင်းလွင် တင်သွင်းသည့် တရားမပြင်ဆင်မှုအား တရားမအယူခံမှုအဖြစ် ပြောင်းလဲသတ်မှတ် ၍ ဤတရားမအထွေထွေအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ခွင့်ပြုသည်။ တိုင်းတရားရုံး၏ ၃၁-၈-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက် သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၀၈
တန်ချောင်ကီး
(ခ) ဦးမင်းလွင်
(၄င်း၏ကိုယ်စားလှယ်
တရသူ
ဒေါ်ခင်နှင်းလွင်)
နှင့်
ဦးနေလင်း